Fii pregătit în orice vreme!

Fii pregătit în orice vreme!

”Southampton”. În urletul sirenelor, vaporul grecesc de lux „Lakonia" porni în larg într-o croazieră de Crăciun spre Madeira. De pe vas se vedeau batiste fluturând”. Ţărmul se pierdu în depărtare. Toţi pasagerii erau bine dispuşi, deoarece îşi programaseră o călătorie deosebită. În prospectul biroului de voiaj englez stătea scris textual:”Aci aveţi posibilitatea să petreceţi o vacanţă în care toate riscurile sunt excluse. Aici aveţi un concediu de care vă veţi aminti mereu şi despre care veţi vorbi tot restul vieţii." Toate riscurile excluse?Desigur.”Lakonia" dispunea de o instalaţie automată de prevenire a incendiilor; oricum avea mai multe locuri în bărcile de salvare decât pasageri la bord. chiar şi atunci când toate cabinele erau ocupate. Un concediu despre care se va vorbi tot restul vieţii? Şi acest lucru era adevărat cel puţin pentru supravieţuitori, căci circa 160 de pasageri de pe vasul „Lakonia" îşi găsiră moartea în largul mării cu o zi înainte de ajunul Crăciunului. Care a fost cauza? Un uriaş incendiu. Şi acesta cu toată existenţa unei instalaţii automate de prevenire a incendiilor. Însă cum a putut să izbucnească un astfel de incendiu? Din motive necunoscute”.

“Bruxelles”. Paturile erau primenite, iar pe mese erau aşezate flori. Erau pregătite mâncăruri deosebite. Multe familii din capitala belgiană aşteptau întoarcerea acasă a copiilor lor. Aceştia urmau sa sosească cu autobuzul dintr-o frumoasă excursie de vacanţa tăcuta în Austria. Se aştepta”. Se făcuse târziu. Se aştepta în continuare”. Curând se strecură zvonul: accident. Apoi acest zvon a fost continuat şi se răspândi cu iuţeala fulgerului: accident pe autostrada lângă Limburg.

Răniţi? Da!

Morţi? Posibil!

Morţi?? Da!

Câţi?”

Apoi deveni realitate crudă: din cei 43 de pasageri ai modernului autobuz, numai zece au scăpat cu viaţă, 33 au murit, dintre care 28 de adolescenţi şi copii. În aula unei şcoli din Limburg au fost aşezate şiruri lungi de sicrie negre.

”Londra”. În gara suburbiei Harrow, trenul de dimineaţa statea gata de plecare si era ticsit de calatori. Cu toate că era timpul de plecare, trenul încă stătea pe loc. Nimeni nu ştia de ce. Dintr-o data, trenul accelerat din Scoţia intră cu viteza nebuna în trenul din gara care aştepta. Vagoanele se izbiră şi intrară unele în altele ca nişte cutii de chibrituri. După câteva secunde, un al treilea tren, cel de Londra, în plină viteză străpunse în haosul de dărâmături şi trupuri sângerânde, împrăştiate de-a lungul şi de-a latul şinelor. Peste o sută de oameni, care erau în drum spre locul de munca, nu mai ajunseră niciodată acolo”.

* * *

Trăim într-un timp al vitezei. Valul de informaţii ne copleşeşte fără răsuflare şi deseori tara simţ. S-ar putea scrie o carte întreagă despre nenorociri. Să ne amintim de catastrofa de linie ferata din Eschede la Celle. Trenul 884 „Wilhelm Conrad Röntgen" se afla pe traseul său obişnuit de la München la Hamburg. Nenorocirea s-a petrecut la ora 10:59. La unul din vagoane s-a desprins o roată defectă. Trenul înainta cu viteza de 200 de kilometri pe oră. Trenul a deraiat şi a intrat într-un pod cu o viteză de neînchipuit. Vagoanele au intrat unul în altul şi au rupt podul. Masele de beton au îngropat oamenii şi vagoanele. A fost o imagine de groază. Bilanţul groaznic a fost 101 morţi şi mulţi răniţi grav.

Cui îi mai spune ceva numele „Estonia"? Nenorocirea s-a întâmplat în noaptea de 28 septembrie 1994 pe Marea Baltică. La bord erau 989 de pasageri în drum spre Stockholm. În scurt timp. uriaşul s-a scufundat. Au fost salvate numai 137 de persoane, iar 852 au murit în valurile reci ca gheaţa.

Care a fost cauza nenorocirii? A fost o greşeala de construcţie? Sau un atentat terorist? E adevărat că au explodat 3 bombe la bord? Raportul de cercetare lung de 1.300 de pagini nu a ajuns la nici un rezultat clar.

Paris, 25 iulie 2000”. Un Concorde, avionul de prestigiu al circulaţiei aeriene, a pornit cu zborul numărul AF 4590 de pe aeroportul Charles-de-Gaulle spre New York. Acolo, vaporul de cinci stele „MS Germania" aştepta 100 de persoane din Germania care doreau să-şi petreacă două săptămâni de concediu în Marea Caraibilor. Cu o viteză de 2.200 de kilometri pe oră, avionul Concorde urma să ajungă în 3.5 orc în New York. Dar deja startul făcu probleme. Cauciucurile se rupsera în fâşii înainte de ridicare, iar rezervoarele luară foc. La ora 16:44. avionul se prăbuşi pe un hotel nu departe de Paris. Într-un infern de flăcări de nedescris îşi pierdură viaţa în mod groaznic 113 oameni.

* * *

Dar ce rost au aceste relatări? Aceasta ar însemna cumva că nu mai trebuie să călătoreşti cu trenul sau cu maşina sau să nu mai întreprinzi nici o călătorie cu vaporul sau cu avionul? Dacă te gândeşti la miile de morţi care rezultă anual din accidente de circulaţie în R.F.G” aproape că ai ajunge la concluzia aceasta. Dar unde te mai poţi simţi în siguranţa? Niciunde. Accidente şi boli ţi se pot întâmpla si acasă, acestea pot lovi atât pe bătrân, cât şi pe tânăr. Am o fotografie unde împreună cu mine se mai văd patru dintre prietenii mei, la scurt timp înainte de bacalaureat. Cinci tineri sănătoşi şi plini de optimism! Nu după multă vreme, doi dintre tineri au murit, unul într-un accident de automobil, celălalt în urma unei boli grele; tocmai el, cel mai sportiv şi cel mai vânjos dintre noi. a trebuit să sufere de o boală aşa de chinuitoare.

Cu mult înainte, când eram în clasele primare, aveam un coleg ştrengar, cu părul creţ de culoare blond-roşcat. Era sprinten ca o sfârlează şi plin de viaţă. Când învăţătorul nu era în clasa, încaleca peste bănci şi masa. Pe lângă aceasta era aşa de sănătos si sincer, ca l-am îndrăgit în mod deosebit. S-ar fi gândit cineva ca tocmai el să se îmbolnăvească aşa de grav? Când am stat lângă patul lui din spital şi m-a privit cu ochii lui luminoşi de băieţandru, încă nu bănuia nimic din ceea ce cu deja aflasem. Doctorii pierduseră orice speranţă în vindecarea lui. Avea numai 15 ani. Curând colegii lui au stat în faţa mormântului deschis”. Ceasul lui s-a oprit. Toate ceasurile se opresc odată, la unul mai devreme, la altul mai târziu.

Odinioară în Londra, când am fost martor ocular la agitaţia şi consternarea produsă de accidentul de tren din Harrow, am văzut fotografiile în ziare. Pe una din fotografii se putea vedea un ceas. Era ceasornicul de pe peronul gării, unde trenul de suburbie fusese zdrobit cu desăvârşire. Arătătoarele lui indicau ora 8 şi 19 minute, exact clipa ciocnirii, care le oprise pe loc. Însă lângă ceas se mai putea vedea ceva. Acolo era atârnat un afiş cu cuvintele:”Pregăteşte-te sa întâlneşti pe Dumnezeul tău!" (Amos 4.12).

Cât de puţini vor fi citit acele cuvinte de pe placardă şi câţi din ei vor fi cugetat asupra lor? Dintr-o dată însă, aceste cuvinte au vorbit cu glas de tunet, căci mulţi oameni au trebuit chiar în clipa aceea să-L întâlnească pe Dumnezeu. Ceasul lor se oprise.

O, de n-ai trece nepăsător pe lângă aceste cuvinte biblice! Ele au fost adresate poporului Israel, însă mai vorbesc şi astăzi fiecăruia care vrea să le audă. Mai devreme sau mai târziu vine pentru fiecare ora, când trebuie să-L întâlnească pe Dumnezeu. Eşti pregătit? Eşti la adăpost în Isus Hristos?

clickbible.org